

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 222.715 van 4 maart 2013
in de zaak A. 198.044/X-14.630.**

In zake : Filip VERMEIRE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Jan Ghysels
kantoor houdend te 1170 BRUSSEL
Terhulpssteenweg 187
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

1. de provincie VLAAMS-BRABANT
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Michel van Dievoet
kantoor houdend te 1000 BRUSSEL
Wolstraat 56
bij wie woonplaats wordt gekozen
2. het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door de Vlaamse
regering
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Paul Aerts
kantoor houdend te 9000 GENT
Coupure 5
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkommende partijen :

1. de n.v. GROND- EN AFBRAAKWERKEN
G. & A. DE MEUTER
 2. de n.v. TRANSPORT DE MEUTER
 3. de n.v. ODIN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Dirk Lindemans en Filip De Preter
kantoor houdend te 1000 BRUSSEL
Keizerslaan 3
bij wie woonplaats wordt gekozen
-

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 18 oktober 2010, strekt tot de nietigverklaring van :
 - a. het besluit van 20 juli 2010 van de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport houdende goedkeuring van het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan “n.v. De Meuter” te Ternat, en
 - b. het besluit van 1 juni 2010 van de provincieraad van Vlaams-Brabant waarbij het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan “n.v. De Meuter” te Ternat definitief wordt vastgesteld.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 212.239 van 25 maart 2011 is de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissingen verworpen.

Bij arrest nr. 222.023 van 11 januari 2013 worden de debatten heropend en wordt beslist dat de zaak in behandeling zal worden genomen op de openbare terechtzitting van 15 februari 2013.

Wvd. kamervoorzitter Pierre Lefranc heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Yves Sacreas, die loco advocaat Jan Ghysels verschijnt voor de verzoekende partij, advocaat Filip van Dievoet, die loco advocaat Michel van Dievoet verschijnt voor de eerste verwerende partij, advocaat Paul Aerts, die verschijnt voor de tweede verwerende partij, en advocaat Bert Van Herreweghe, die loco advocaten Dirk Lindemans en Filip De Preter verschijnt voor de tussenkomende partijen, zijn gehoord.

Eerste auditeur Tom De Waele heeft een met dit arrest andersluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. De tussenkomende partijen zijn allen gevestigd langsheen de Assesteenweg 117/A in Ternat, op percelen kadastraal bekend sectie A, nr. 385/r2 en 385/p2.

De voormelde percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 maart 1977 vastgestelde gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse gelegen in industriegebied.

4. Bij besluit van 25 augustus 1993 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Ternat wordt aan de tweede tussenkomende partij n.v. Transport De Meuter, de milieuvergunning verleend voor het uitbaten van een inrichting voor het herstellen van voertuigen op de betrokken bedrijfssite voor een duur van 20 jaar. Deze milieuvergunning wordt later uitgebreid met een milieuvergunning die door de deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant wordt verleend met een besluit van 9 december 2004.

Volgens deze laatste milieuvergunning omvat de inrichting onder meer het stallen van dienstvoertuigen, een werkplaats voor het herstellen van voertuigen en een inrichting voor het wassen van voertuigen.

5. De verzoeker is eigenaar en bewoner van een woning gelegen aan de Dokter Emile De Croesstraat 35 te Ternat.

Zijn eigendom wordt van het industriegebied en van het bedrijfsterrein van de tussenkomende partijen gescheiden door een bufferzone.

6. De derde tussenkomende partij n.v. Odin verwerft de eigendom van het kadastraal perceel nr. 387/y, gelegen in de bufferzone. Zij sluit over dit perceel een huurovereenkomst af met de n.v. Grond- en Afbraakwerken G. & A.

De Meuter, eerste tussenkomende partij, en met de n.v. Transport De Meuter, tweede tussenkomende partij.

7. Op 12 juni 2007 dient André De Meuter in zijn hoedanigheid van “zaakvoerder” een aanvraag in tot het verkrijgen van een planologisch attest voor de integratie van het perceel 387/y in de bedrijfsactiviteiten. Op korte termijn wordt de inname van het perceel voor de tijdelijke opslag van bouwmaterialen, kleinere materialen, voertuigen, kranen en werfkantoren en het aanleggen van een parking voor 31 personenwagens voorzien, en op langere termijn de bouw van een open loods.

Tijdens het openbaar onderzoek over deze aanvraag worden 11 bezwaarschriften ingediend, waaronder een door de verzoeker.

Bij besluit van 13 december 2007 verleent de deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant een positief planologisch attest aan de eerste tussenkomende partij n.v. Grond- en Afbraakwerken G. & A. De Meuter. Dit attest is slechts gedeeltelijk aangezien de vooropgestelde behoeften van het bedrijf op langere termijn worden afgewezen, en tevens voorwaardelijk nu onder meer wordt opgelegd de uitbreiding in oppervlakte te beperken, de parkeerplaatsen voor personenwagens te situeren onmiddellijk aansluitend bij het industriegebied, gebruik te maken van waterdoorlatende materialen voor de verhardingen, en reliëfwijzigingen uit te sluiten tenzij voor de aanleg van een bufferende berm.

8. Op 21 februari 2008 dient de eerste tussenkomende partij n.v. Grond- en Afbraakwerken G. & A. De Meuter een aanvraag in tot het verkrijgen van een stedenbouwkundige vergunning voor de verwezenlijking van de in het voormelde planologisch attest erkende korte termijnbehoeften.

Concreet wordt de aanleg van een verharding aangevraagd voor het stationeren van machines en voertuigen, die aan de zuidzijde afgewerkt wordt met een berm van 10 m breed en 5 m hoog, en in westelijke en oostelijke richting met een groene buffer van 5 m breed. Tussen de verharding en deze buffers is voorzien in de opslag van teelaarde en zand.

De stedenbouwkundige vergunning voor deze werken wordt door het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Ternat verleend op 10 juni 2008.

Deze stedenbouwkundige vergunning blijkt niet te zijn aangevochten, ook niet door de verzoeker.

9. Op 2 maart 2009 dient André De Meuter in zijn hoedanigheid van “zaakvoerder” een nieuwe aanvraag in tot het verkrijgen van een planologisch attest.

De aanvraag strekt ertoe om het perceel nr. 387/y verder te benutten, vooral voor een verdere toename van het aantal te stallen machines en wagens. Hierdoor dient de voorziene buffer in westelijke richting te worden verlegd.

Op 24 september 2009 verleent de deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant een voorwaardelijk positief planologisch attest aan “De Meuter NV”.

Omdat in dit attest verkeerdelijk wordt gesteld dat geen ruimtelijk uitvoeringsplan zal worden opgemaakt, wordt het voormelde besluit op 12 november 2009 ingetrokken en vervangen door een nieuw planologisch attest waarin deze mededeling niet meer voorkomt.

10. In uitvoering van het laatstgenoemde planologisch attest dient de eerste tussenkomende partij n.v. Grond- en Afbraakwerken G. & A. De Meuter op 24 juni 2010 een aanvraag in tot het verkrijgen van een stedenbouwkundige vergunning voor het uitvoeren van “terreinaanlegwerken”, bestaande uit het uitbreiden van de verharding op het perceel nr. 387/y, het doortrekken van de wal en het opschuiven van de westelijke bufferzone tot tegen de grens van het perceel.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Ternat verleent de gevraagde stedenbouwkundige vergunning bij besluit van 9 september 2010.

De verzoeker stelt tegen dit besluit administratief beroep in bij de deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant, die dit beroep bij besluit van 9 december 2010 onontvankelijk verklaart.

11. In uitvoering van het hiervoor onder randnummer 7 vermelde planologisch attest van 13 december 2007, wordt met de opmaak van een provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan (hierna: PRUP) “n.v. De Meuter” gestart.

Nadat de dienst Mer van de afdeling milieu-, natuur- en energiebeleid oordeelt dat het initiatief geen plan-MER behoeft, en op 15 mei 2009 de plenaire vergadering over het voorontwerp van PRUP heeft plaatsgevonden, gaat de provincieraad van Vlaams-Brabant op 24 november 2009 over tot de voorlopige vaststelling van het ontwerp-PRUP.

Het ontwerp-PRUP voorziet in een wijziging van de gewestplanbestemming als bufferzone voor een deel van het perceel nr. 387/y, naar een centraal gelegen “zone voor interne circulatie en opslagruimte”, begrensd in het noorden door een “zone voor private parkeerplaatsen”, in het zuiden door een 10 m brede “zone voor groenbuffer type 1”, en in oostelijke en westelijke richting door telkens een 5 m brede “zone voor groenbuffer type 2”.

12. Tijdens het openbaar onderzoek over het ontwerp-PRUP van 9 december 2009 tot en met 7 februari 2010 worden geen bezwaarschriften ingediend.

De bevoegde Vlaamse minister verleent op 19 januari 2010 een voorwaardelijk gunstig advies over het ontwerp-PRUP. De PROCORO bespreekt het dossier op 22 maart 2010 en verstrekt eveneens een voorwaardelijk gunstig advies.

13. Met het tweede bestreden besluit van 1 juni 2010 stelt de provincieraad van Vlaams-Brabant het PRUP “n.v. De Meuter” definitief vast.

14. Met het eerste bestreden besluit van 20 juli 2010 van de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport wordt het PRUP “n.v. De Meuter” goedgekeurd.

Dit besluit wordt bij uittreksel bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 17 augustus 2010.

15. Op 21 oktober 2010 verleent de deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant aan de tweede tussenkomende partij n.v. Transport De Meuter een milieuvergunning voor een termijn verstrijkend op 25 augustus 2013 voor het veranderen van een onderhoudsgarage, omvattende onder meer de verplaatsing van 136 stalplaatsen voor voertuigen van het reeds vergunde bedrijfsterrein naar perceel 387/y.

De verzoeker stelt tegen het voormelde besluit beroep in bij de bevoegde Vlaamse minister.

Bij besluit van 21 juni 2011 van de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur wordt het beroep van de verzoeker gedeeltelijk gegrond verklaard en worden een aantal bijzondere voorwaarden toegevoegd.

Het voormelde ministerieel besluit wordt door de verzoeker voor de Raad van State aangevochten in een procedure gekend onder A. 201.480/VII-38.217.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

Belang

Standpunt van de partijen

16. Ter ondersteuning van zijn belang bij de vordering doet de verzoeker in het verzoekschrift gelden dat zijn eigendom paalt aan het perceel kadastraal bekend sectie A, nr. 387/y, waarop het bestreden PRUP betrekking heeft. Zijn eigendom ligt volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse in woongebied met landelijk karakter en wordt van de industriezone waar het bedrijf van de tussenkomende partijen gevestigd is, gescheiden door middel van een op het gewestplan als dusdanig ingekleurde bufferzone. Het perceel nr. 387/y maakt deel uit van deze bufferzone. Door industriële activiteit toe te laten op het perceel 387/y, wordt de hinder van de

bedrijfsactiviteit tot juist naast de tuin van de verzoeker gebracht. De verzoeker vreest dan ook dat de nieuwe bestemming de kwaliteit van de leefbaarheid van zijn woonomgeving zal aantasten.

17. De tussenkomende partijen betwisten het belang van de verzoeker bij de vordering. Ze voeren aan dat, in uitvoering van het op 13 december 2007 verkregen planologisch attest, op 10 juni 2008 een stedenbouwkundige vergunning werd verleend waardoor reeds toegelaten werd dat het betrokken gedeelte van het perceel 387/y werd opgenomen in de industriële activiteiten van de tussenkomende partijen. Deze werken werden inmiddels gerealiseerd en werden door de verzoeker niet in rechte bestreden. Een nietigverklaring van het bestreden PRUP kan volgens de tussenkomende partijen het door de verzoeker nagestreefde oogmerk dan ook niet meer bewerkstelligen, met name het tegengaan van het “uitbreiden van industriële activiteiten” en het “inpalmen door de industriële activiteit op het perceel 387Y”.

Daarnaast merken de tussenkomende partijen op dat het perceel waarop de woning van de verzoeker zich bevindt, wel grenst aan het perceel 387/y, maar aldaar bestaat uit een lange, smalle strook van enkele meters breed langs de spoorweg. Deze strook is eveneens bestemd als bufferstrook. De grens van de rand van het landelijk woongebied, waar de eigenlijke tuin van de verzoeker zich situeert, bevindt zich op een grotere afstand van de grens van het plangebied van het aangevochten PRUP dan de afstand die de tuin van de woning van de verzoeker thans heeft tot het industriegebied dat reeds door het gewestplan is afgebakend.

18. De verzoeker repliceert in de memorie van wederantwoord dat het aangevochten PRUP “de bestemmingsvreemdheid opheft” en in de toekomst nog verdere vergunningen mogelijk maakt, en dat het tevens de grondslag zal vormen voor het verlenen van een milieuvergunning voor de uitbreiding van de activiteiten van het bedrijf.

19. In hun laatste memorie nemen de tussenkomende partijen aan dat de verzoeker nog een belang heeft in zoverre dat de stedenbouwkundige

vergunning, gelet op het beroep dat is ingediend tegen de milieuvergunning, niet definitief is. Indien dat beroep zou worden verworpen, komt dit punt te vervallen en wordt ook de stedenbouwkundige vergunning voor het deel van perceel 387/y waarop het bestreden PRUP betrekking heeft, “volkomen definitief”. De enkele mogelijkheid dat later nog andere vergunningen zouden worden verleend, volstaat volgens de tussenkomende partijen niet om de verzoeker een belang te doen behouden, vooreerst omdat de verzoeker zijn belang hierop niet heeft gesteund in zijn verzoekschrift, maar zijn belang specifiek heeft gekoppeld aan het plaatsen van containers en materialen op korte afstand van zijn terrein. Bovendien verbieden de stedenbouwkundige voorschriften binnen de betrokken zone elke vorm van bebouwing. De zone is bestemd voor interne circulatie, opslag van grond- en bouwmaterialen en het plaatsen van voertuigen, werfkantoren en kranen, en deze bestemming is integraal gerealiseerd. De loutere mogelijkheid dat bijkomende vergunningen zouden worden verleend, waarbij niet eens valt in te zien waarop die betrekking zouden kunnen hebben, levert volgens de tussenkomende partijen enkel een volstrekt hypothetisch belang op.

Beoordeling

20. Het wordt niet betwist dat de eigendom van de verzoeker grenst aan het perceel nr. 387/y, dat volgens de bestemmingsvoorschriften van het geldende gewestplan gelegen is in buffergebied en dat middels het bestreden PRUP wordt herbestemd om mee opgenomen te worden in de industriële activiteiten van “n.v. De Meuter”. Hierdoor alleen al doet de verzoeker in beginsel blijken van het door de wet vereiste belang.

Het feit dat het betrokken buffergebied reeds is aangesneden door een definitieve stedenbouwkundige vergunning, brengt niet mee dat de verzoeker geen belang meer kan laten gelden bij de vernietiging van het bestreden plan. Dit plan laat immers de mogelijkheid van het verlenen van nieuwe vergunningen overeenkomstig de vastgestelde bestemmingen onverkort.

Ook de omstandigheid dat de grens van het plangebied van het aangevochten PRUP zich op een grotere afstand van de “eigenlijke tuin” van de verzoeker zou bevinden dan de grens van het industriegebied zoals reeds

afgebakend door het gewestplan, doet geen afbreuk aan het belang van de verzoeker.

De exceptie wordt verworpen.

V. Onderzoek van het eerste middel

Standpunt van de partijen

21. In een eerste middel voert de verzoeker, naast machtsoverschrijding, de schending aan van artikel 145ter van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (hierna: DRO) en het zorgvuldigheidsbeginsel als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

De verzoeker doet gelden dat een planologisch attest een individueel besluit is om de situatie van één welbepaald bedrijf te regelen en dat het PRUP dat ingevolge dat attest wordt opgemaakt de uitbreiding of herbouw van dat bedrijf beoogt.

Het planologisch attest werd in casu volgens de verzoeker aangevraagd door de n.v. Grond- en Afbraakwerken G. & A. De Meuter met als doel op het perceel 387/y materiaal op te slagen en rollend materieel te stallen. Uit de milieuvergunningsaanvraag blijkt echter dat deze activiteit een uitbreiding betreft van de n.v. Transport De Meuter en niet van de n.v. Grond- en Afbraakwerken G. & A. De Meuter die het planologisch attest heeft verkregen.

Voorts hebben de adviezen die de Entiteit Ruimtelijke Economie, Ruimtelijke Planning, de gemeente Ternat en de Gecoro Ternat hebben uitgebracht in het kader van de aanvraag om een planologisch attest betrekking op de n.v. De Meuter, en niet op de n.v. Grond- en Afbraakwerken G. & A. De Meuter. Volgens de verzoeker is het onderzoek van de aanvraag om planologisch attest dan ook niet zorgvuldig gebeurd. Ook wordt volgens de verzoeker in het advies van de Procoro van 29 oktober 2007 gesproken over het “bedrijf Transport De Meuter en grond en afbraakwerken De Meuter” alsof het één bedrijf is, terwijl het onderscheiden rechtspersonen zijn met een eigen gespecialiseerde activiteit. Aangezien het planologisch attest enkel werd aangevraagd door de n.v. Grond- en Afbraakwerken G. & A. De Meuter kon er

helemaal geen uitspraak gedaan worden over het ter plaatse blijven en uitbreiden van de n.v. Transport De Meuter.

De verzoeker besluit dat het planologisch attest bijgevolg ofwel zonder voorwerp is omdat het een bedrijf betreft dat op het betrokken perceel niet uitbreidt, ofwel strijdt met artikel 145ter DRO omdat het de situatie van verschillende bedrijven tegelijk regelt zonder de individuele situatie van die afzonderlijke bedrijven te onderzoeken. Dergelijk planologisch attest kan niet de vereiste rechtsgrond uitmaken om een ruimtelijk uitvoeringsplan op te maken. Door een ruimtelijk uitvoeringsplan aan te nemen dat geen betrekking heeft op de houder van het positief planologisch attest, schendt de plannende overheid artikel 145ter DRO, aldus nog de verzoeker.

22. De eerste verwerende partij repliceert in de memorie van antwoord dat de gebeurlijke onwettigheid van een planologisch attest enkel kan leiden tot de vernietiging van de stedenbouwkundige vergunning, maar geen invloed heeft op het RUP dat in een later stadium eventueel zal worden vastgesteld en goedgekeurd. Het planologisch attest kan “hoogstens” een weerslag hebben op de motivering van het PRUP. Volgens de eerste verwerende partij gaat de verzoeker er verkeerdelijk van uit dat het planologisch attest van 13 december 2007 de rechtsgrond vormt voor het bestreden PRUP, te meer daar artikel 145ter, §4 DRO bepaalt dat het planologisch attest vervalt zodra het RUP is vastgesteld. Op grond van het betrokken planologisch attest werd op 10 juni 2008 een stedenbouwkundige vergunning afgeleverd, die inmiddels definitief is. Deze stedenbouwkundige vergunning bevestigt de vaststellingen van het planologisch attest. Bijgevolg kunnen zowel de stedenbouwkundige vergunning van 10 juni 2008 als het planologisch attest van 13 december 2007 geen weerslag hebben op de wettigheid van het PRUP, aldus de eerste verwerende partij.

In ondergeschikte orde doet de eerste verwerende partij gelden dat de n.v. Grond- en Afbraakwerken G. & A. De Meuter wel degelijk gebruik zal maken van het betrokken perceel.

23. De tweede verwerende partij repliceert in haar memorie van antwoord dat een planologisch attest een document is dat aangeeft of een

bestaand bedrijf al dan niet behouden kan worden op de plaats waar het gevestigd is. Derhalve heeft het planologisch attest betrekking op “een plaats waar het gevestigd is”, in casu meer bepaald op de bedrijfssite gelegen langsheen de Assesteenweg te Ternat. Voor het planologisch attest en de daaruit voortvloeiende opmaak van een RUP wordt geen onderscheid gemaakt in de verschillende takken van het bedrijf. Ruimtelijk is de bedrijfsstructuur niet relevant, wel de activiteiten van het bedrijf. Over de bedrijfsactiviteiten op de site in Ternat bestaat geen enkele onduidelijkheid. Verder doet de tweede verwerende partij gelden dat de bewering van de verzoeker dat het bedrijf op lange termijn een open loods voor de berging van bedrijfsmateriaal en voertuigen op het betrokken perceel zou willen plaatsen, niet relevant is, aangezien dit verzoek op lange termijn uit het planologisch attest van 13 december 2007 werd gesloten. Ook de verwijzing naar het tweede planologisch attest van 12 november 2009 is irrelevant, aangezien het bestreden PRUP enkel werd genomen naar aanleiding van het planologisch attest van 13 december 2007. Ten slotte stelt de tweede verwerende partij nog dat de aanvraag tot milieuvergunning van 24 april 2010 geen voorafname is op het planologisch attest van 13 december 2007. Aangezien de in dit planologisch attest op korte termijn voorgenomen uitbreiding milieuvergunningsplichtig is, valt niet in te zien waarom niet voldaan zou zijn aan de voorwaarden van artikel 145ter DRO.

24. De tussenkommende partijen stellen dat het begrip “bedrijf” in artikel 145ter DRO niet op een bepaalde rechtspersoon doelt, of zelfs niet op een onderneming, maar wel op een bedrijf in een stedenbouwkundige betekenis. Volgens de tussenkommende partijen kan men dit begrijpen als “een verzameling onroerende goederen die een economische bestemming hebben, en die één geheel vormen”. Ze verwijzen daarvoor naar het begrip “milieu-technische eenheid” zoals gedefinieerd door het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid. Hieruit leiden de tussenkommende partijen af dat de rechtspersoon of natuurlijke persoon achter het bedrijf niet kan vereenzelvigd worden met het bedrijf. Eén rechtspersoon of natuurlijke persoon kan meerdere bedrijven hebben, en omgekeerd kan één bedrijf onder de controle vallen van meerdere rechtspersonen of natuurlijke personen.

De tussenkomende partijen doen gelden dat het in casu duidelijk is dat de activiteiten die plaatsvinden op de percelen 385/p2, 385/r2 en 387/y één bedrijf vormen. Bovendien is dit bedrijf milieuvergunningsplichtig, aangezien het onder meer de stelling van meer dan 25 voertuigen, andere dan personenvoertuigen omvat. Deze activiteit wordt overigens door beide rechtspersonen uitgeoefend, nu beide rechtspersonen een wagenpark hebben dat op zich groot genoeg is om onder de milieuvergunningsplicht te vallen. Bijgevolg kwam het bedrijf op grond van artikel 145ter DRO in aanmerking voor een planologisch attest.

De tussenkomende partijen voeren aan dat het in het licht van de voormelde gegevens, eenmaal het attest is afgeleverd, niet relevant is welke rechtspersoon het planologisch attest heeft aangevraagd, noch aan wie het is verleend. Het hoeft volgens de tussenkomende partijen dan ook niet te verbazen dat de attestaanvraag niet uitdrukkelijk melding maakt van de hoedanigheid van de twee rechtspersonen. De aanvraag maakt echter wel melding van de activiteiten van beide rechtspersonen, wat onder meer blijkt uit het feit dat bij de aanvraag een lijst gevoegd was met rollend materieel van de twee rechtspersonen. Dat de aanvraag ook zo is beoordeeld, blijkt onder meer uit de motivering van de deputatie, waarin uitdrukkelijk wordt gesteld dat “Het bedrijf Transport De Meuter en Grond- en Afbraakwerken G&A De Meuter (...) gespecialiseerd (is) in het verzorgen van transporten en het uitvoeren van grond- en afbraakwerken”. Het is ook niet onzorgvuldig om de activiteiten van de twee rechtspersonen gezamenlijk te onderzoeken. Op de bewuste locatie zijn de activiteiten van de twee rechtspersonen ruimtelijk niet van elkaar te onderscheiden, zodat beide rechtspersonen ter plaatse één bedrijf in ruimtelijke zin uitmaken. Volgens de tussenkomende partijen zou het net onredelijk zijn om de activiteiten van beide rechtspersonen niet gezamenlijk te beoordelen.

De tussenkomende partijen besluiten dat er dan ook geen sprake is van een onwettigheid van het planologisch attest die kan doorwerken naar het bestreden PRUP.

25. In de memorie van wederantwoord stelt de verzoeker nog dat de memorie van toelichting van het DRO niet definieert wat er moet worden

verstaan onder het begrip “bedrijf”. Aangezien “de Meuter” zichzelf vrijwillig in meerdere vennootschappen opsplijt omwille van fiscale, milieurechtelijke, logistieke en organisatorische redenen, kan men wat betreft het planologisch attest moeilijk nog spreken van het bedrijf “De Meuter”, aldus de verzoeker. Alleszins dient te worden vastgesteld dat er een “wazig beeld” van de bedoelingen van de tussenkomenende partijen wordt geschetst.

26. In de laatste memorie verduidelijkt de verzoeker nogmaals dat de n.v. Grond- en Afbraakwerken G. & A. De Meuter, namens wie het planologisch attest werd aangevraagd, niet voldoet aan de voorwaarden van artikel 145ter, §1, derde lid DRO aangezien de betrokken milieuvergunning werd verleend aan de n.v. Transport De Meuter, zoals blijkt uit de milieuvergunningsaanvraag van 24 april 2010.

Beoordeling

27. Uit de gegevens van de zaak blijkt dat de eerste en de tweede tussenkomenende partij twee onderscheiden rechtspersonen betreffen.

De eerste tussenkomenende partij, de n.v. Grond- en Afbraakwerken G. & A. De Meuter heeft volgens artikel 3 van haar statuten onder meer tot doel:

“Zowel voor rekening van derden als voor eigen rekening het uitvoeren van grond-, afbraak- en wegenwerken, zowel voor privédoeleinden als voor openbare instanties.

Het verhuren van materialen en machines met of zonder begeleider. De aankoop, verkoop, invoer, uitvoer van alle soorten bouwmaterialen van om het even welke aard, het vervoeren van goederen van om het even welke aard en soort, voor eigen rekening of voor rekening van derden.

(...)

De vennootschap kan tevens alle activiteiten binnen de milieusector uitoefenen.

Zij kan alle industriële, handels en financiële, roerende en onroerende verrichtingen doen, in rechtstreeks of onrechtstreeks verband met de uitvoering van asbestverwijderingswerken en de behandeling van asbest onder alle vormen, stukadoor, werken van brandisolatie, schilder- en behangwerken alsmede alle bijhorende activiteiten.

(...)”.

De tweede tussenkomende partij, de n.v. Transport De Meuter, heeft volgens artikel 3 van haar statuten onder meer tot doel:

“Het vervoer voor rekening van derden, of voor eigen rekening, in de meest uitgebreide zin van het woord van alle soorten goederen, het uitvoeren van grond-, afbraak- en wegeniswerken in hoofdaanneming of in onderaanneming, het in huur geven van allerlei materieel en alle machines, de aankoop, verkoop, in- en uitvoer van alle materialen dienstig tot de bouwnijverheid, van alle brandstoffen, zo vaste als vloeibare, het opkuisen en verwijderen van stortvuil, afval en ander recuperatiemateriaal en het onderhoud van wegen en gebouwen.
(...)”.

De tussenkomende partijen betwisten niet dat de activiteiten van beide vennootschappen milieuvergunningsplichtig zijn. Elke vennootschap oefent aldus van elkeen onderscheiden milieuvergunningsplichtige bedrijfsactiviteiten uit volgens hun respectieve statuten.

28. Ten tijde van de afgifte van het planologisch attest van 13 december 2007 was artikel 145ter, § 1, eerste en derde lid DRO van toepassing, dat luidde als volgt:

“§1. Het planologisch attest is een document dat aangeeft of een bestaand bedrijf al dan niet behouden kan worden op de plaats waar het gevestigd is. In het geval van behoud worden de ruimtelijke ontwikkelingsmogelijkheden op korte en op lange termijn meegedeeld.
(...)”

Het planologisch attest kan enkel aangevraagd worden door en voor een bedrijf waarvoor het maken of wijzigen van een ruimtelijk uitvoeringsplan of plan van aanleg overwogen moet worden om de uitbreiding of het herbouwen van het bedrijf mogelijk te maken en dat voldoet aan één van de volgende voorwaarden:

- 1° het bedrijf is onderworpen aan de milieuvergunningsplicht in de zin van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning;
- 2° het betreft een volwaardig land- of tuinbouwbedrijf;
- 3° het bedrijf heeft een omzet geboekt van minstens 250.000 euro op basis van de BTW-aangiften over het volledige boekjaar voorafgaande aan de aanvraag”.

Conform het geciteerde artikel kan een planologisch attest enkel worden aangevraagd “door en voor” een bestaand bedrijf waarvoor het maken of wijzigen van een ruimtelijk uitvoeringsplan of plan van aanleg overwogen moet

worden om de uitbreiding of het herbouwen van het bedrijf mogelijk te maken en dat voldoet aan één van de in het artikel opgesomde voorwaarden. Volgens de parlementaire voorbereiding van de aangehaalde decretale bepaling (Parl. St., VI. Parl. 2001-2002, stuk 1203, nr. 1, 8) gaat het initiatiefrecht uit van het bedrijf zelf om op deze wijze voldoende rechtszekerheid te verkrijgen over de vraag of het al dan niet ter plaatse behouden kan blijven.

Het planologisch attest is bijgevolg een beslissing met individuele draagwijdte en een persoonlijk karakter.

29. De bepalingen in verband met het planologisch attest betreffen een afwijkingsregeling, hetgeen impliceert dat de toepassing ervan uitzonderlijk dient te blijven, en dat zij beperkend en restrictief gehanteerd en geïnterpreteerd dienen te worden.

30. In casu werd het planologisch attest aangevraagd door André De Meuter in zijn hoedanigheid van “zaakvoerder”. Uit de gegevens van de zaak blijkt dat André De Meuter de vaste vertegenwoordiger is van de n.v. Holding DM, zijnde de gedelegeerd bestuurder van zowel de eerste tussenkomende partij n.v. Grond- en Afbraakwerken G. & A. De Meuter als de tweede tussenkomende partij n.v. Transport De Meuter.

Het gedeeltelijk en voorwaardelijk positief planologisch attest van 13 december 2007 werd door de deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant verleend aan de n.v. Grond- en Afbraakwerken G. & A. De Meuter en maakt melding van “de aanvraag, ingediend door de NV De Meuter G&A”.

Met de verzoeker dient evenwel te worden vastgesteld dat het planologisch attest de uitbreiding betreft van activiteiten van het bedrijf van de tweede tussenkomende partij n.v. Transport De Meuter, zoals blijkt uit het ministerieel besluit van 21 juni 2011 waarbij aan de n.v. Transport De Meuter de milieuvergunning wordt verleend voor het veranderen van een onderhoudsgarage, omvattende onder meer “de verplaatsing van 136 stalplaatsen voor voertuigen van het reeds vergunde bedrijfsterrein naar perceel 387 y”. Het feit dat de aanleg van dit bedrijfsterrein werd vergund aan de n.v. Grond- en Afbraakwerken G. & A. De Meuter doet aan deze vaststelling niets af.

Aldus dient te worden vastgesteld dat het betrokken planologisch attest werd aangevraagd door en verleend aan de n.v. Grond- en Afbraakwerken G. & A. De Meuter, evenwel voor de uitbreiding van de activiteiten van de n.v. Transport De Meuter.

Gelet op de duidelijke tekst van artikel 145ter, § 1, derde lid DRO dient te worden besloten dat het gedeeltelijk en voorwaardelijk positief planologisch attest van 13 december 2007 onwettig is.

31. Luidens de tekst van het eerste bestreden besluit werd het aangevochten PRUP “opgemaakt naar aanleiding van een positief planologisch attest voor het bedrijf nv De Meuter, afgeleverd door de deputatie op 13 december 2007 (...) dat (...) een bestendinging en beperkte uitbreiding van het bedrijf onder strikte voorwaarden toelaat”.

Ook in de toelichtingsnota bij het bestreden PRUP wordt verwezen naar het gedeeltelijk en voorwaardelijk positief planologisch attest van 13 december 2007 en wordt gesteld dat “(c)onform art. 145ter §3 van het decreet van 18 mei 1999 (...) de provincie er toe gehouden (is) om een provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan (...) op te stellen voor de toegestane ruimtelijke ontwikkelingen uit het planologisch attest”.

Hieruit volgt dat het gedeeltelijk en voorwaardelijk positief planologisch attest van 13 december 2007 de rechtsgrond vormt voor het bestreden PRUP, zodat de onwettigheid van het planologisch attest tevens de wettigheid van het bestreden plan aantast.

Het eerste middel is in de aangegeven mate gegrond.

BESLISSING

1.De Raad van State vernietigt :

- a. het besluit van 20 juli 2010 van de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport houdende goedkeuring van het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan “n.v. De Meuter” te Ternat, en**

b. het besluit van 1 juni 2010 van de provincieraad van Vlaams-Brabant in zoverre het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan “n.v. De Meuter” te Ternat definitief wordt vastgesteld.

Het beroep wordt voor het overige verworpen.

2. Dit arrest dient te worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het sub a vernietigde besluit.

3. De verwerende partijen worden verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring, begroot op 350 euro, ieder voor de helft.

De tussenkommende partijen worden verwezen in de kosten van de tussenkoms, begroot op 375 euro, ieder voor een derde.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van vier maart 2013, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Pierre Lefranc,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Jan Clement,	staatsraad,
Stephan De Taeye,	staatsraad,
bijgestaan door	
Astrid Truyens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Astrid Truyens

Pierre Lefranc